

סמל ראשון רודה, משה

משה, בן רודה וסלים, נולד ביום י"א בתמוז תשי"א (15.7.1951) בטבריה. הוא למד בבתי-הספר היסודיים "תל-חי" ו"מגינים", ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם דנציגר בקרית-שמונה. משה היה תלמיד מעולה וכמעט בכל שנות לימודיו בקרית-שמונה היה התלמיד הטוב בכתתו. הוא היה חברותי מאוד, אהוב על חבריו, על מוריו ועל מדריכיו. קשור היה מאוד לקרית-שמונה, שבה עשה כמעט את כל שנות ילדותו ונערו, והיה פעיל בקרב בני נוער בעיר. כספורטאי חובב, השתתף בתחרויות אתלטיקה בין בתי-ספר בצפון הארץ והגיע להישגים מצוינים, בעיקר בריצות ארוכות.

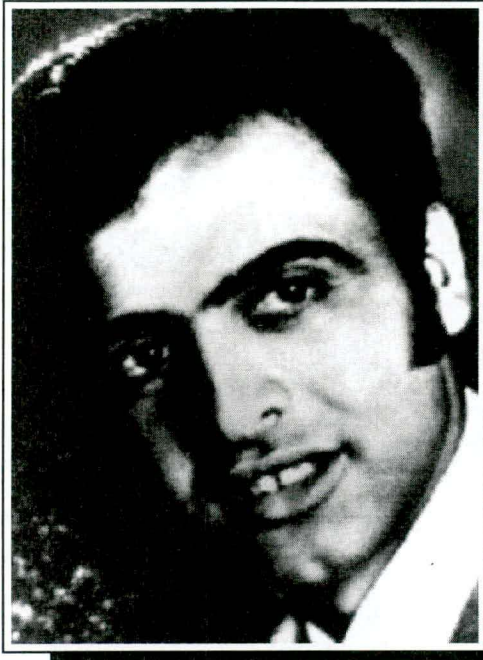
משה גויס לצה"ל בתחילת מאי 1969 ושירת בחיל השריון כחובש קרבי, אחרי שסיים בהצלחה קורס חובשים קרביים בחיל הרפואה. הוא גויס בתקופת מלחמת ההתשה ומיד אחרי סיום הקורס נשלח לקווים הקדמיים בגזרת תעלת סואץ. תקופה ממושכת שירת באזור "מעוז המזח", שבדרום התעלה ונטל חלק בקרבות ההתשה במעוז זה. כחובש קרבי טיפל בחיילים הפצועים במסירות רבה ומתוך ידע מקצועי, בתנאים קשים תחת אש האויב. הוא היה חייל מסור ונאמן, אהוב מאוד על מפקדיו ועל חבריו. בזכות הנסיון הרב שהיה לו כחובש קרבי בתנאי שדה ובעת קרב, הוטלו עליו לעתים קרובות המשימות הקשות והמסוכנות ביותר, והוא עמד בהן בהצלחה רבה, וזכה להערכת מפקדיו בכל הדרגים.

משסיים את שירותו הסדיר, הוצב ביחידת מילואים של חיל השריון. אחרי השחרור נשא אישה והקים את ביתו בנוה-חיים שבחדרה. עוד לפני שהחל להתבסס בחייו האזרחיים, פרצה מלחמת יום-הכיפורים, והוא גויס ונשלח לחזית. במלחמה היה משה חובש קרבי באחת מיחידות השריון, שלחמה בקו הקדמי בגזרת תעלת סואץ, בלמה את האויב וצלחה את התעלה. משה טיפל בעשרות פצועים ונפגעים והיה מעמודי התווך של יחידת הרפואה בכוח הלוחם. הוא פעל ללא ליאות, להצלחת חיי לוחמינו, בתנאי קרב ותחת אש. אחרי שהסתיימו הקרבות שב משה לביתו לחופשה קצרה ומצא כי כמעט כל בני המשפחה, לרבות אביו, משרתים בחזיתות השונות. כשחזר ליחידתו ממערב לתעלה, כדי להמשיך בשרות המילואים, נאמר לו כי בזכות הצטיינותו כחובש במלחמה, החליטו מפקדיו להעלותו בדרגה ולהעבירו לבסיס עורפי, כדי לפקד על קורס לעזרה ראשונה לחיילים. אולם משה לא זכה לכך. ביום י"ב בכסלו תשל"ד (7.12.1973) נפצע אנושות בתאונת נשק - התפוצצות רימון-יד ביחידתו, ומת מפצעיו באותו יום, במסוק שהטיסו לבית-החולים ברפידים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שמונה. השאיר אחריו אישה, הורים ושלושה אחים. אחרי מותו הועלה לדרגת סמל-ראשון. מפקדיו וחבריו של משה סיפרו כי הודות לאומץ לבו בעת התאונה שגרמה למותו, ניצלו חברים רבים שעמדו סמוך למקום ההתפוצצות.

הנהלת בית-הספר התיכון המקיף על-שם דנציגר בקרית-שמונה קבעה פינת הנצחה בבית-הספר לזכרו של משה; דברים לזכרו פורסמו בספר "בכל מאודם", שהוקדש לזכרם של בני חדרה, שנפלו במערכות ישראל.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

סמ"ר רודה משה ז"ל
בן 20 בנפלו

סמ"ר רודה משה ז"ל

בן ורדה וסלים
נולד בטבריה

ב-י"א בתמוז תשי"א , 15/7/1951

התגייס ב-מאי 1969

התגורר בחדרה

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-י"ב בכסלו תשל"ד , 7/12/1973

שרת בחיל רפואה, חיל השריון

יחידה: מפח"ט 500

תפקיד: חובש קרבי

מקום נפילה: סיני

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בקרית שמונה

חלקה: 1, שורה: 1, קבר: 12.

הותיר אישה, הורים ושלושה אחים

קורות חיים

משה, בן ורדה וסלים, נולד ביום י"א בתמוז תשי"א (15.7.1951) בטבריה. הוא למד בבתי-הספר היסודיים "תל-חי" ו"מגינים", ובבית-הספר התיכון המקיף על-שם דנציגר בקרית-שמונה. משה היה תלמיד מעולה וכמעט בכל שנות לימודיו בקרית-שמונה היה התלמיד הטוב בכתתו. הוא היה חברותי מאוד, אהוב על חבריו, על מוריו ועל מדריכיו. קשור היה מאוד לקרית-שמונה, שבה עשה כמעט את כל שנות ילדותו ונערוותו, והיה פעיל בקרב בני נוער בעיר.

כספורטאי חובב, השתתף בתחרויות אתלטיקה בין בתי-ספר בצפון הארץ והגיע להישגים מצוינים, בעיקר בריצות ארוכות.

משה גויס לצה"ל בתחילת מאי 1969 ושירת בחיל השריון כחובש קרבי, אחרי שסיים בהצלחה קורס חובשים קרביים בחיל הרפואה.

הוא גויס בתקופת מלחמת ההתשה ומיד אחרי סיום הקורס נשלח לקווים הקדמיים בגזרת תעלת סואץ. תקופה ממושכת שירת באזור "מעוז המזח", שבדרום התעלה ונטל חלק בקרבות ההתשה במעוז זה. כחובש קרבי טיפל בחיילים הפצועים במסירות רבה ומתוך ידע מקצועי, בתנאים קשים תחת אש אויב. הוא היה חייל מסור ונאמן, אהוב מאוד על מפקדיו ועל חבריו. בזכות הנסיון הרב שהיה לו כחובש קרבי בתנאי שדה ובעת קרב, הוטלו עליו לעתים קרובות המשימות הקשות והמסוכנות ביותר, והוא עמד בהן בהצלחה רבה,

סמ"ר רודה משה ז"ל

וזכה להערכת מפקדיו בכל הדרגים. משסיים את שירותו הסדיר, הוצב ביחידת מילואים של חיל השריון.

אחרי השחרור נשא אישה והקים את ביתו בנוה-חיים שבחדרה. עוד לפני שהחל להתבסס בחייו האזרחיים, פרצה מלחמת יום הכיפורים, והוא גויס ונשלח לחזית. במלחמה היה משה חובש קרבי באחת מיחידות השריון, שלחמה בקו הקדמי בגזרת תעלת סואץ, בלמה את האויב וצלחה את התעלה. משה טיפל בעשרות פצועים ונפגעים והיה מעמודי התווך של יחידת הרפואה בכוח הלוחם. הוא פעל ללא ליאות, להצלת חיי לוחמינו, בתנאי קרב ותחת אש.

אחרי שהסתיימו הקרבות שב משה לביתו לחופשה קצרה ומצא כי כמעט כל בני המשפחה, לרבות אביו, משרתים בחזיתות השונות. כשחזר ליחידתו ממערב לתעלה, כדי להמשיך בשרות המילואים, נאמר לו כי בזכות הצטיינותו כחובש במלחמה, החליטו מפקדיו להעלותו בדרגה ולהעבירו לבסיס עורפי, כדי לפקד על קורס לעזרה ראשונה לחיילים. אולם משה לא זכה לכך.

ביום י"ב בכסלו תשל"ד (7.12.1973) נפצע אנושות בתאונת נשק - התפוצצות רימון-יד ביחידתו, ומת מפצעיו באותו יום, במסוק שהטיסו לבית החולים ברפידים.

הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שמונה. השאיר אחריו אישה, הורים ושלושה אחים. אחרי מותו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

מפקדיו וחבריו של משה סיפרו כי הודות לאומץ לבו בעת התאונה שגרמה למותו, ניצלו חברים רבים שעמדו סמוך למקום ההתפוצצות.

הנהלת בית-הספר התיכון המקיף על-שם דנציגר בקרית-שמונה קבעה פינת הנצחה בבית-הספר לזכרו של משה.

דברים לזכרו פורסמו בספר "בכל מאודם", שהוקדש לזכרם של בני חדרה, שנפלו במערכות ישראל.

משה רודה

משה נולד בטבריה. הוא למד בבתי הספר היסודיים "תל חי" ו"מגינים", ובבית הספר התיכון המקיף על שם דנצינגר בקרית שמונה. משה היה תלמיד מעולה וכמעט בכל שנות לימודיו בקרית שמונה היה התלמיד הטוב בכתתו. הוא היה חברותי מאוד, אהוב על חבריו, על מוריו ומדריכיו. קשור היה מאוד לקרית שמונה, שבה עשה כמעט את כל שנות ילדותו ונערותו, והיה פעיל בקרב בני נוער בעיר. כספורטאי חובב, השתתף בתחרויות אתלטיקה בין בתי ספר בצפון הארץ והגיע להישגים מצוינים, בעיקר בריצות ארוכות.

משה גויס לצה"ל בתחילת מאי 1969 ושירת בחיל השריון כחובש קרבי, אחרי שסיים בהצלחה קורס חובשים קרביים בחיל הרפואה. הוא גויס בתקופת מלחמת ההתשה ומיד אחרי סיום הקורס נשלח לקווים הקדמיים בגזרת תעלת סואץ. תקופה ממושכת שירת באזור "מעוז המזח" שבדרום התעלה ונטל חלק בקרבות ההתשה במעוז זה. כחובש קרבי טיפל בחיילים הפצועים במסירות רבה ומתוך ידע מקצועי, בתנאים קשים תחת

משה רודה

אש האויב. הוא היה חייל מסור ונאמן, אהוב מאוד על מפקדיו ועל חבריו. בזכות הניסיון הרב שהיה לו כחובש קרבי בתנאי שדה ובעת קרב, הוטלו עליו לעתים קרובות המשימות הקשות והמסוכנות ביותר, והוא עמד בהן בהצלחה רבה, וזכה להערכת מפקדיו בכל הדרגים.

משסיים את שירותו הסדיר, הוצב ביחידת מילואים של חיל השריון. אחרי השחרור נשא אישה והקים את ביתו בנווה חיים שבחדרה. עוד לפני שהחל להתבסס בחייו האזרחיים, פרצה מלחמת יום הכיפורים, והוא גויס ונשלח לחזית. במלחמה היה משה חובש קרבי באחת מיחידות השריון, שלחמה בקו הקדמי בגזרת תעלת סואץ, בלמה את האויב וצלחה את התעלה. משה טיפל בעשרות פצועים ונפגעים והיה מעמודי התווך של יחידת הרפואה בכוח הלוחם. הוא פעל ללא ליאות, להצלחת חיי לוחמינו, בתנאי קרב ותחת אש. אחרי שהסתיימו הקרבות שב משה לביתו לחופשה קצרה ומצא כי כמעט כל בני המשפחה, לרבות אביו, משרתים בחזיתות השונות.

משה רודה

כשחזר ליחידתו ממערב לתעלה, להמשיך בשרות המילואים,

נאמר לו כי בזכות הצטיינותו כחובש במלחמה, החליטו

מפקדיו להעלותו בדרגה ולהעבירו לבסיס עורפי, כדי לפקד

על קורס לעזרה ראשונה לחיילים. אולם משה לא זכה לכך.

בי"ב בכסלו תשל"ד (7.12.1973) נפצע אנושות בתאונת

נשק, התפוצצות רימון - יד ביחידתו, ומת מפצעיו באותו

יום, במסוק שהטיסו לבית החולים ברפידים. הוא הובא

למנוחת עולמים בבית עלמין בקרית שמונה. השאיר אחריו

אישה, הורים ושלושה אחים. אחרי מותו הועלה לדרגת סמל

ראשון. מפקדיו וחבריו של משה סיפרו כי הודות לאומץ לבו,

בעת התאונה שגרמה למותו, ניצלו חברים רבים שעמדו סמוך

למקום ההתפוצצות.

הנהלת ביה"ס התיכון המקיף על שם דנציגר בקרית שמונה

קבעה פינת הנצחה בבית הספר לזכרו של משה.

משה רודה

בן ורדה וסלים רודה

157.57
07/12/53
07/12/73

א"י
ממוצ' פסיא
א' בטבת תשי"ד
י"ב בכסלו תשל"ד

נולד ביום
נפל ביום